

І. А. Слободська,
асистент

Т. В. Буцька,
студентка

ОСОБЛИВОСТІ СТВОРЕННЯ ТА ДІЯЛЬНОСТІ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ ЗА ЧИННИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ

Національний авіаційний університет
проспект Космонавта Комарова, 1, 03680, Київ, Україна
E-mail: slobodska_irina@ukr.net

Мета: провести аналіз національного законодавства щодо особливостей створення юридичної особи, розглянути проблемні питання реєстрації та утворення юридичної особи на сучасному етапі в контексті адаптації законодавства щодо юридичних осіб до міжнародних стандартів. **Методи дослідження:** використання діалектичного методу пізнання дозволило концентрувати накопичені наукові знання та практику застосування законодавства щодо правових засад створення юридичної особи. **Результати:** досліджено питання реєстрації юридичних осіб, основних проблем їх функціонування. Зроблено висновок про те, що виникнення юридичної особи повинно відповідати встановленим чинним законодавством правилам, а прийняті нові законодавчі зміни відповідають тенденціям по вдосконаленню законодавства щодо юридичних осіб. **Обговорення:** законодавство стосовно юридичних осіб, зміни, а саме прийняття нового Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю», який має на меті привести у відповідність законодавство, що регулює діяльність ТОВ та ТДВ до європейських норм.

Ключові слова: юридична особа, створення юридичної особи, законодавство України, цивільне законодавство, статистика, статистичні данні, проблематика створення.

Постановка проблеми та її актуальність.

Інститут юридичних осіб є базовим суб'єктом не лише цивільного, але і господарського, фінансового та інших галузей права. Важливо відзначити, що у випадку вчинення правопорушень юридична особа є суб'єктом адміністративного права. Така універсальність юридичної особи пояснюється тим, що завдяки конструкції юридичних осіб господарюючі суб'єкти беруть участь у правовідносинах та здійснюють відповідні функції держави в економічній сфері життєдіяльності суспільства. Подібної позиції притримується і Ю. Юркевич, який стверджує, що «юридичні особи як суб'єкти цивільного права посідають важливе місце в цивільному й господарському обороті. На сьогодні в Україні задекларовано здійснення глибоких соціально-економічних перетворень, а

посилення приватно-правових засад у вітчизняному секторі економіки покликане сприяти залученню в цивільний оборот якомога більшої кількості конкурентноспроможних учасників. Деякі теоретичні положення й критерії з'ясування правової суті юридичних осіб (об'єднань юридичних осіб), їх поділ на суб'єктів публічного та приватного права були обґрунтовані в юридичній науці радянського періоду та є непристосованими до ринкових відносин і вільного підприємництва. Тому питання розмежування статусу юридичних осіб (їх об'єднань) публічного й приватного права є актуальними [3, с. 46]. На нашу думку, крім зазначеної проблематики в контексті змін законодавства щодо правового регулювання юридичних осіб важливого значення має дослідження порядку створення юридичних осіб та основних

проблемних моментів, які виникають у процесі реєстрації юридичних осіб.

Аналіз досліджень і публікацій. У науковій юридичній літературі питання статусу юридичних осіб розкрито в працях наступних учених, зокрема: Т.В. Блащук, Л.В. Винара, В.М. Кравчук, І.М. Кучеренко, В.В. Луць, О.М. Переверзев, В.В. Рябова, І.В. Спасибо-Фатєєвої, Д.М. Стриханової, Ю. Юркевич та інших. Незважаючи на вагомий напруження у зазначеній тематиці, дослідження порядку створення юридичних осіб в умовах реформування вітчизняного законодавства, щодо діяльності юридичних осіб залишається актуальним, так як в процесі практичних дій виникають колізії і проблемні моменти, які потребують належного правового регулювання.

Метою статті є виокремлення порядку створення юридичної особи за чинним законодавством України та особливості реєстраційних процедур щодо юридичних осіб.

Виклад основного матеріалу. Станом на початок 2019 року прийнято велику кількість нормативно-правових актів, що регулюють діяльність юридичних осіб, які би дали можливість вдосконалити правове регулювання їх створення і діяльності. Проте ми вважаємо, що прийняття цих актів не усунуло ключових суперечностей між нормами Цивільного та Господарського кодексу щодо статусу юридичних осіб, не усунуло порушень при реєстрації юридичних осіб, тощо. Потреба належного правового регулювання пояснюється ще тим, що на думку Т.В. Блащук, «інститут юридичної особи існує для того, щоб його норми закріпили організаційно-структурну, майнову і функціональну єдність будь-якого суб'єкта права, встановили межі правосуб'єктності, форми і порядок її здійснення, порядок виникнення реорганізації і ліквідації, а також цілу низку інших питань» [4, с. 51].

Наше дослідження слід розпочати із з'ясування цивільної правосуб'єктності, яка є висхідною категорією для юридичної особи. Так, сьогодні в теорії цивільного права існує ряд наступних підходів до розуміння цивільної правосуб'єктності. Згідно першого з них, поняття цивільної правосуб'єктності є тотожним поняттю цивільної правоздатності (Ю.К. Толстой),

другого – цивільна правосуб'єктність поділяється на активну, що об'єднує поняття цивільної право- та дієздатності й пасивну, яка тотожна лише правоздатності (Б.Б. Черепакін), третього: до складу правосуб'єктності окрім право- та дієздатності включається й деліктоздатність (С.С. Алексєєв), четвертого – поняття правосуб'єктності базується на поняттях право- та дієздатності, однак не має їх за свої складові частини (Я.Р. Веберс). Ряд вчених прийшли до висновку про непотрібність терміну та поняття правосуб'єктності – як такого, що не має власного змісту та значно ускладнює вчення про особи (В.І. Корецький) [5]. Проте, домінуючою в юридичній літературі є позиція, згідно якої цивільна правосуб'єктність юридичної особи — це її здатність бути суб'єктом цивільних відносин, яка, відповідно, складається з цивільної правоздатності та цивільної дієздатності юридичної особи. Згідно зі ст. 91 ЦК України [2] юридична особа здатна мати такі ж цивільні права та обов'язки, як і фізична особа, крім тих, що за своєю природою можуть належати лише людині.

Водночас обсяг цивільної правоздатності юридичної особи не є безмежним, оскільки визначається її установчими документами. Це означає, що комерційні організації, якщо у їх установчих документах не міститься вичерпний перелік видів діяльності, яку вони можуть здійснювати, можуть займатися будь-якою підприємницькою діяльністю, не забороненою законом. Реалізуючи власну правоздатність, юридична особа може укласти будь-які угоди. Проте якщо, наприклад, статутом юридичної особи визначений вичерпний перелік можливих видів її діяльності — вона наділена спеціальною правоздатністю, виходити за межі якої не має права. Укладені такою юридичною особою за межами її правоздатності правочини є «позастатутними» та можуть бути визнані недійсними. Обмеження цивільної правоздатності юридичних осіб може мати місце за рішенням суду у випадках, спеціально передбачених законом [6, с. 461].

Відповідно до статті 80 Цивільного кодексу України юридичною особою є організація, створена і зареєстрована у встановленому законом

порядку. Також юридична особа наділяється цивільною правоздатністю і дієздатністю, може бути позивачем та відповідачем у суді [1].

Особливо хочемо наголосити на процедурі державної реєстрації, значимість якої в останні роки особливо зросла, адже вона виступає відповідною передумовою щодо майбутньої реалізації господарюючим суб'єктом свого права на заняття підприємницькою діяльністю. Виникнення юридичної особи неможливе без певних установчих документів, якими можуть бути: розпорядчий акт або статут (положення), або засновницький договір і статут, або протокол зборів тощо. В установчих документах мають зазначатися найменування юридичної особи, її місцезнаходження, цілі і предмет діяльності, склад і компетенція її органів, а також інші відомості, що їх передбачають законодавчі акти про юридичні особи відповідного виду. Установчі документи можуть містити й інші реквізити, які не суперечать законодавству [2].

Юридична особа підлягає державній реєстрації у порядку, встановленому законом. Дані державної реєстрації включаються до єдиного державного реєстру, відкритого для загального ознайомлення [3]. Державна реєстрація та інші реєстраційні дії проводяться на підставі: 1) документів, що подаються заявником для державної реєстрації; 2) судових рішень, що набрали законної сили та тягнуть за собою зміну відомостей в Єдиному державному реєстрі, а також що надійшли в електронній формі від суду або державної виконавчої служби відповідно до Закону України «Про виконавче провадження»; 3) рішень, прийнятих за результатами оскарження в адміністративному порядку відповідно до статті 34 ЗУ «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань». Підстави для відмови у проведенні державної реєстрації юридичної особи встановлюються законом. Відмова у проведенні державної реєстрації юридичної особи з інших підстав, ніж встановлені законом, не допускається [2].

Н.О. Саніахметова вважає, що державна реєстрація є загальною умовою здійснення підприємницької господарської діяльності будь-яким її суб'єктом незалежно від його ор-

ганізаційно-правової форми і виду здійснюваної діяльності [7, с. 110]. Так, в умовах реформування правової системи України чинне законодавство щодо юридичних осіб піддається вдосконаленню, а саме до ЗУ «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» були внесені зміни щодо порядку оскарження дій реєстратора, «якщо раніше рішення, дії або бездіяльність державного реєстратора, суб'єкта державної реєстрації можливо було оскаржити до Міністерства юстиції України та його територіальних органів протягом 30 календарних днів з дня прийняття рішення, що оскаржується, або з дня, коли особа дізналася чи могла дізнатися про порушення її прав відповідною дією чи бездіяльністю, то тепер таке рішення може бути оскаржене протягом 60 календарних днів. Відтепер до скарги додаються засвідчені в установленому порядку копії документів, що підтверджують факт порушення прав скажника (за наявності), а також якщо скарга подається представником скажника - довіреність чи інший документ, що підтверджує повноваження такого представника, або копія такого документа, засвідчена в установленому порядку [2].

Також ЗУ «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» було доповнено новою статтею 341 в якій йдеться про те, що контроль у сфері державної реєстрації здійснюється Міністерством юстиції України, у тому числі шляхом моніторингу реєстраційних дій в Єдиному державному реєстрі з метою виявлення порушень порядку державної реєстрації державними реєстраторами, уповноваженими особами суб'єктів державної реєстрації. За результатами моніторингу реєстраційних дій в Єдиному державному реєстрі у разі виявлення порушень порядку державної реєстрації державними реєстраторами, уповноваженими особами суб'єктів державної реєстрації Міністерство юстиції України проводить камеральні перевірки суб'єктів державної реєстрації. У разі якщо в результаті проведеної камеральної перевірки суб'єктів державної реєстрації виявлено прийняття рішень державним реєстратором з порушенням законодавства, що має наслідком пору-

шення прав та законних інтересів фізичних та/або юридичних осіб, Міністерство юстиції України вживає заходів щодо негайного повідомлення про це відповідних правоохоронних органів для вжиття необхідних заходів, а також заінтересованих осіб [2].

Водночас необхідно підкреслити, що чіткі формальні критерії поділу на юридичних осіб публічного права та юридичних осіб приватного права, окрім підстави створення, ЦК України не закріплює, а окремий закон, який визначав би правовий статус юридичних осіб публічного права, досі не прийнято (хоча ЦК України чітко встановлює, що порядок утворення й правовий статус юридичних осіб публічного права встановлюються Конституцією України та законом) [3, с. 47], що ускладнює подальшу реєстраційну процедуру щодо них.

Так, наприклад, О.В. Олькіна вважає, що в дискусії критерії поділу юридичних осіб «самого інтересу покладений в основу функціонування юридичної особи є визначальним критерієм розмежування юридичних осіб публічного та приватного права. Безумовно, зміст та реалізація публічного інтересу юридичними особами публічного права потребує подальших досліджень. Публічні інтереси закріплюються у системі принципів, які є основою конституційного ладу України, формуються народом та реалізуються у конституційних правовідносинах юридичними особами публічного права [8, с. 92].

Виходячи з вищевикладеного можна констатувати, що законодавство стосовно юридичних осіб вдосконалюється, а зміни хоча і мають характер поступальних проте і є досить радикальними в окремих випадках. Так, наприклад, прийняття нового Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» має на меті привести у відповідність законодавство, що регулює діяльність ТОВ та ТДВ до європейських норм. Так, пункт 1 ст. 90 ЦУ України говорить нам про те, що юридична особа повинна мати своє найменування, яке містить інформацію про її організаційно-правову форму та назву. Найменування юридичної особи повинно містити інформацію про її організаційно-правову форму

(крім державних органів, органів місцевого самоврядування, органів влади Автономної Республіки Крим, державних, комунальних організацій, закладів, установ) та назву [1].

Станом на 1 березня 2017 року в Україні враховано майже 1,2 млн юридичних осіб. Про це повідомляє Державна служба статистики України. Найбільша кількість юридичних осіб зареєстровано і працює в Києві – 257,9 тис. Наступна за ними за кількістю областей – Дніпропетровська: там враховано 98,2 тис юридичних осіб. Найменша кількість юридичних осіб – 15,2 тис – зареєстровано в Чернівецькій області. За організаційними формами лідирують товариства з обмеженою відповідальністю (ТОВ) – їх враховано 539,4 тис, тобто майже половина від усієї кількості юридичних осіб. Досить багато в Україні приватних підприємств – 202,5 тис.

Кількість юридичних осіб в Україні за останні два місяці скоротилося на 8,5 тисячі. За цей період було закрито 36 тисяч підприємств, але при цьому відкрилося 27,5 тисяч. За інформацією сервісу моніторингу реєстраційних даних українських компаній OpenDataBot, найбільша частка закритих компаній припадає на Волинську (30%) і Запорізьку (27%) області, найменше – на Одеську область (20%). Станом на 5 грудня в Україні було зареєстровано 1 773 924 юридичних осіб, а на сьогодні цей показник становить 1 763 445 [10].

Усі ці цифри свідчать про певне зменшення кількості юридичних осіб, що пояснюється економічною ситуацією в країні і ліквідацією тих юридичних осіб які є неприбутковими. Поряд з тим, існують проблеми і організаційного характеру. Так, на спільній нараді робочої групи Міністерства юстиції України та Нотаріальної палати України були сформульовані «Типові помилки, які виникають під час державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, а також державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань» на яких ми зупинимось нижче. Так, на думку вищевказаних фахівців у сфері державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та гро-

мадських формувань поширеними є такі порушення:

Порушення вимог частини другої статті 25 Закону щодо обов'язку долучення електронних копій документів (сканкопій), виготовлення сканкопій до завершення реєстраційної дії, долучення чітких сканкопій.

Порушення строку державної реєстрації.

Проведення державної реєстрації без відповідної оплати адміністративного збору.

Здійснення державної реєстрації за наявності підстав для зупинення розгляду документів (неповне заповнення полів реєстраційної картки, викладення документів не державною мовою, відсутність нотаріального посвідчення справжності підписів, відсутність у рішенні про внесення змін до відомостей про юридичну особу рішення про надання повноважень особі щодо підписання нової редакції статуту, відсутність рішення про затвердження нової редакції статуту в рішенні про внесення змін до відомостей про юридичну особу, що містяться у Єдиному державному реєстрі (протоколі) тощо); невідповідність відомостей реєстраційної картки і рішення; подання документів не в повному обсязі.

Здійснення державної реєстрації за наявності підстав для відмови у державній реєстрації. Найчастіше державними реєстраторами порушуються вимоги зазначеної статті у разі: припинення юридичних осіб за наявності заборон, зокрема наявності заборгованості зі сплати податків, страхових зборів тощо (абзаци сьомий – десятий пункту 11 статті 28 Закону; здійснення державної реєстрації на підставі судового рішення за відсутності його електронної копії у ЄДРСР та відповіді на запит державного реєстратора, подання документів особою без підтвердження відповідних повноважень, подання документів, зміст яких суперечить вимогам Конституції та законам України [11].

Висновки. Виникнення юридичної особи неможливе без певних установчих документів, якими можуть бути: розпорядчий акт або статут (положення), або засновницький договір і статут, або протокол зборів тощо. В установчих документах мають зазначатися найменування юридичної особи, її місцезнаходження, цілі і

предмет діяльності, склад і компетенція її органів, а також інші відомості, що їх передбачають законодавчі акти про юридичні особи відповідного виду. Установчі документи можуть містити й інші реквізити, які не суперечать законодавству. Методи правового впливу на формування та діяльність юридичних осіб співпадають у багатьох країнах, типовими є і види їх організаційно-правових форм, однак кожна країна має специфічні особливості, зумовлені історичними, політичними та іншими обставинами.

Стосовно статистичних даних за минулий рік, та цього року – дані реєстрації про створення юридичних осіб значно зменшилась. Та це можливо змінити, якщо економіка країни зміниться і відбудуться відповідні економічні реформи.

Література

1. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. // Відомості Верховної Ради. – 2003. – № 16. – Ст. 126.
2. Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань: Закон України від 15 травня 2003 р. № 755-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 31-32. – Ст. 263.
3. Юркевич Ю. До розмежування статусу юридичних осіб (їх об'єднань) публічного та приватного права / Ю. Юркевич // Підприємництво, господарство і право. – 2016. – № 1. – С. 46-50.
4. Блащук Т.В. Особливості участі юридичних осіб публічного права у цивільних правовідносинах / Т.В. Блащук // Приватне право і підприємництво. – Вип. 8. – 2009. – С. 51-56.
5. Філик Н.В. Правова природа цивільної правосуб'єктності юридичних осіб / Н.В. Філик [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://er.nau.edu.ua/handle/NAU/10927>.
6. Юридична особа як суб'єкт цивільних правовідносин / В.С. Петренко // Актуальні проблеми держави і права. – 2011. – Вип. 57. – С. 455-464.
7. Саниахметова Н.А. Юридический справочник предпринимателя / Н.А. Саниахметова. – Изд. 7-е пер. и доп. – Х.: Одисей, 2005. – 992 с.

8. Олькіна О.В. Юридичні особи публічного права: постановка проблеми визначення критеріїв розмежування юридичних осіб публічного та приватного права / О.В. Олькіна // Юридичний науковий електронний журнал. – 2014. – № 4. – С. 91-93. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.lsej.org.ua/4_2014/23.pdf.

9. Тиравский В. Названо количество предприятий в Украине [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ubr.ua/business-practice/own-business/nazvano-kolichestvo-juridicheskikh-lits-v-ukraine-3837131>.

10. В Украине существенно снизилось количество предпринимателей [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://gazeta.ua/ru/articles/economics/_v-ukraine-suschestvenno-snizilos-kolichestvo-predprinimatelej/817900.

11. Типові помилки, які виникають під час державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, а також державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань розроблених за результатами спільної робочої групи. Матеріали спільної робочої групи Міністерства юстиції України та Нотаріальної палати України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://protocol.ua/ua/tipovi_pomilki_yaki_vinikayut_pid_chas_dergavnoi_reestratsii_rechovih_prav_na_neruhome_mayno_ta_ih_obtyagen_a_takog_dergavnoi_reestratsii_yuridichnih_osib_fizichnih_osib_pidpriemstv_ta_gromadskih_formuvan_rozroblenih_zh_rezultatami_spilnoi_robochoi_grup/.

References

1. Tsyvilnyi kodeks Ukrainy vid 16 sichnia 2003 r. // Vidomosti Verkhovnoi Rady. – 2003. – № 16. – St. 126.

2. Pro derzhavnu reiestratsiiu yurydychnykh osib, fizychnykh osib - pidpriemstv ta hromadskykh formuvan: Zakon Ukrainy vid 15.05.2003 № 755-IV // Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. – 2003. – № 31-32. – St. 263.

3. Iurkevych Yu. Do rozmezhuвання statusu yurydychnykh osib (ikh obiednan) publichnoho ta pryvatnoho prava / Yu. Yurkevych // Pidpriemnytstvo, hospodarstva i pravo. – 2016. - № 1. – S. 46-50.

4. Blashchuk T.V. Osoblyvosti uchasti yurydychnykh osib publichnoho prava u tsyvilnykh

pravovidnosynakh / T.V. Blashchuk // Pryvatne pravo i pidpriemnytstvo. – Vyp. 8. - 2009. - S. 51-56.

5. Filyk N.V. Pravova pryroda tsyvilnoi pravosubiektnosti yurydychnykh osib / N.V. Filyk [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://er.nau.edu.ua/handle/NAU/10927>.

6. Iurydychna osoba yak subiekt tsyvilnykh pravovidnosyn / V.S. Petrenko // Aktualni problemy derzhavy i prava. - 2011. - Vyp. 57. - S. 455-464.

7. Sanyakhmetova N.A. Yurydycheskyi spravochnyk predprynimatelia / N.A. Sanyakhmetova. - Yzd. 7-e per. y dop. – Kh.: Odysei, 2005. – 992 s.

8. Olkina O.V. Yurydychni osoby publichnoho prava: postanovka problemy vyznachennia kryteriiv rozmezhuвання yurydychnykh osib publichnoho ta pryvatnoho prava / O.V. Olkina // Yurydychni naukovyi elektronnyi zhurnal. - 2014. - № 4. - S. 91-93. [Elektronnyi resurs]. - Rezhym dostupu: http://www.lsej.org.ua/4_2014/23.pdf.

9. Tyravskiy V. Nazvano kolychestvo predpriiaty v Ukrayne [Elektronnyi resurs]. - Rezhym dostupu: <https://ubr.ua/business-practice/own-business/nazvano-kolichestvo-juridicheskikh-lits-v-ukraine-3837131>.

10. V Ukrayne sushchestvenno snyzylos kolychestvo predprynimatelei [Elektronnyi resurs]. - Rezhym dostupu: https://gazeta.ua/ru/articles/economics/_v-ukraine-suschestvenno-snizilos-kolichestvo-predprinimatelej/817900.

11. Tipovi pomylyky, yaki vynykaiut pid chas derzhavnoi reiestratsii rechovykh prav na nerukhome maino ta yikh obtiazhen, a takozh derzhavnoi reiestratsii yurydychnykh osib, fizychnykh osib – pidpriemstv ta hromadskykh formuvan rozrobleniykh za rezultatamy spilnoi robochoi hrupy. Materialy spilnoi robochoi hrupy Ministerstva yustytisii Ukrainy ta Notarialnoi palaty Ukrainy. [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: https://protocol.ua/ua/tipovi_pomilki_yaki_vinikayut_pid_chas_dergavnoi_reestratsii_rechovih_prav_na_neruhome_mayno_ta_ih_obtyagen_a_takog_dergavnoi_reestratsii_yuridichnih_osib_fizichnih_osib_pidpriemstv_ta_gromadskih_formuvan_rozroblenih_zh_rezultatami_spilnoi_robochoi_grup/.

**FEATURES OF CREATION AND ACTIVITIES
OF LEGAL ENTITIES UNDER THE CURRENT LEGISLATION OF UKRAINE**

National Aviation University
Kosmonavta Komarova Avenue, 1, 03680, Kyiv, Ukraine
E-mail: slobodska_irina@ukr.net

Objective: to analyze the national legislation regarding the specifics of creating a legal entity, to consider the problematic issues of registration and formation of a legal entity at the current stage in the context of adapting legislation for legal entities with international standards. **Research methods:** the use of the dialectical method of knowledge allowed us to concentrate the accumulated scientific knowledge and practice of applying legislation on the legal basis for creating a legal entity. **Results:** investigated the issue of registration of legal entities, the main problems of their operation. **The conclusion was made:** that the emergence of a legal entity must comply with the rules established by current legislation, and new legislative changes are in line with the trends to improve legislation in relation to legal entities. **Discussion:** legislation with respect to legal entities, changes, namely the adoption of a new Law of Ukraine «On Limited and Additional Liability Companies», which aims to harmonize the legislation governing the activities of LLC and ALC to European standards.

The emergence of a legal entity is impossible without certain constituent documents, which may be: a regulatory act or a statute (a provision), or a founding agreement and statute, or minutes of meetings, etc. The constituent documents must indicate the name of the legal entity, its location, purpose and subject of activity, the composition and competence of its bodies, as well as other information provided by the legislation on legal entities of the appropriate type. Constituent documents may contain other details that are not in conflict with the law. Methods of legal influence on the formation and activities of legal entities coincide in many countries, and typical types of their organizational and legal forms, however, each country has specific features, due to historical, political and other circumstances.

Regarding the statistics for the past year, and this year - the data on registration of the creation of legal entities significantly decreased. But this may change if the country's economy changes and appropriate economic reforms take place.

Keywords: legal entity, creation of a legal entity, legislation of Ukraine, civil legislation, statistics, statistical data, problems of creation.